

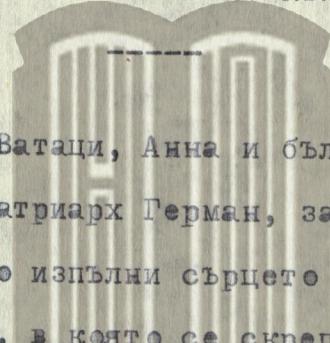
82
щяха да заминат за Никея.

Далече, отделени през планини и морета, щяха да бъдат вече майката и дъщерята. С дълбоко съчувствие Ирина остави българската царица да изплачне всичките си сълзи, притиснала до гърдите си малката си дъщеря. Мълчалива и трогната, тя не се спита нито за миг, с празни слова и безсмислена намеса, да облегчи тази гореща скраб. Пристъпи към тях чак когато Анна сама отпусна детето си и го предаде в ръцете й:

- Ти си вече майка... Обичай я... Бди над нея...

С покровителствено движение Ирина прибра момичето, което хълзаше и отчаяно простираше ръце към майка си, обгърна вamenето му с ласкова десница:

- Ще я обичам певече от сина си. Кълна ти се...

Придружавайки кир Ватаци, Анна и българските сватбари, към Галипол отплува и сам патриарх Герман, заедно с зелия си клир. И там се извърши делото, което изпълни сърцето на Асен с най-дълбоко доволство. След грамотата, в която се скрепяше брака на Елена и Теодор Граматици написаха нов хризовул, в който благоговейният и свят мъж Иоаким – преждеосвещения архиепископ на Търнов – бе наречен патриарх не само на думи, но и с писмене – деяние на патриарх Герман и на всички източни епископи, които, след като го подписаха, го дадоха на благочестивия цар и на новопреставения патриарх неотделимо, за вечен спомен.

С това се признаваше законно независимостта на българската църква. И ако Иоан Асен не получаваше вече нищо от целия този съюз с Никея, постигнатото бе предостатъчно, за да задовели дадените жертви от бащинето му сърце.

Задето споразумението по естаналите въпроси срещна мъчнетии еще на следния ден от започването на изпълнението на третата точка от договора: подялбата на латинските земи.